

Megjelenik reggeli és esti kiadásban, tehát mindennap a délutáni órákban.

Előfizetési díj:

Egész évre 12 ft, félévre 6 ft, évnegyedre 3 ft o. é.

Szerkesztői szállás: belső-tordantozza 122. sz. Kiadó-hivatal: A tanácsház mellett, az emelet hátsó részében.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI LAP.

Hirdetési díj: 8t hasábos garmond sorért 1-ször 7 kr. 2-szor 6 kr. 3-szor 5 kr. s egyszeri beiktatás után 30 kr. bélyegdíj. — Hirdetéseket felvételnek: Helyben: a kiadó-hivatalban és Demjén László könyvkereskedésében. Pesten: Zeisler M. (király-utca 60. sz.) Bécsben: Haasensteint és Vogler-nél (Neuer-Markt 11. sz.) Oppeliken Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) Rudolf Mosse off. Zeitungs-Agent Nyilvtári cikkek:

sora után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez címzendők. — Előfizetéseket s hirdetési díjak a vidékről a szerkesztőséghez, helyben a kiadó-hivatalhoz küldendők be.

Örvendetes tény!

(Ss.) A munka végtére is megnyeri jutalmát: a kiegyezés alapján dolgozva, vívmányaink szaporodnak, s politikai ellenfeleink ismét szegényebbek lettek: egy éles közjogi fegyvert vesztek. Hanem örvendetes ténynek nem ez utóbbi nevezük, mert az alkotmányos küzdelemben gyakran válhat ellenzéki fegyver érintése áldássá; mi annak örülünk, hogy hazánk polgárai közül csaknem másfél millió közelit a soldatesca Saharajából, az alkotmányos élet Kanaánja felé.

Királyunk már két év előtt megrendelte magyar kormányának s a közös kadügyminiszteriumnak azon munkálatok előkészítését, melyek alapján meg lehessen kezdeni a magyar-horvát határörvidék polgárosítását.

Ez idő óta folyt a munka, egymást érték a tanácskozások és sokszor hire járt, hogy az ügy rendezésére vonatkozó intézkedések küszöbén állunk. Hanem új és új akadályok merültek fel. A bekebelezés és polgárosítás elleni minden követ megmozdítottak Bécsben és a határörvidéken. Majd a monarchiát a polgárosítás miatt érhető veszélyeket tölték előtérbe, s a bizalmatlanság magvait veték hazánk és szövetségesei közé; majd a husosfázékok lehető, sőt biztos elvesztésével rémitették a határ-ört, s meg inkább az ottani felsőbb osztályokat; mindent felkerestek, mivel a gyűlölet és féltékenységek tápot nyújthattak. Ez is lehetett egyik oka, hogy csak ma érkezünk el a tények megvalósulásának kezdetéhez, mennyiben két egész határörvidék már júl. 1-től fogva polgári karmányzat alá kerül, s a többi határörvidéket illetőleg is megtételnek az előleges lépések a katonai rendszerből való kibontakozásra, e részeknek az illető országtömbhez való kapcsolására.

Nehéz munka volt az eddigi, s még hátra van nagyja; hanem az biztatólag hathat ránk, hogy a határörvidéki viszonyokat és érdekeket legnagyobb kimérettel illető rendelkezéseknél még megnyerőbbben fognak hatni a polgári életjavadalmainak közel szemlélete, élvezete; a folytonos fegyverben állás terheitől való megmenekvés. A polgári intézmények előnyeit csakhamar felismerendik azok is, kik századokon át fegyver alatt tartattak, s valamint az erdélyi román és székely volt határör nem soha-jozik ma a határőri szolgálat feldorodja után — úgy a mostani határörvidékek lakói is örömmel emlékeznek nem sokára a fegyver-levétele örvendetes tényére.

A „Kol. Közl.” eredeti távsürgönye.

Feladott Pesten jun. 20. 11 óra 15 p. délelőtt. Érkezett Kolozsvárra jun. 20. 2 ó. 15 p. délután.

Róma, jun. 19. Porosz-, Orosz- és Angolország csak egyegy követet küldenek ide a királyi udvarhoz, ki a Vatikánban képviselői nemzetét.

Legújabb táviratok.

Versailles, jun. 18. A kölcsön felvételére vonatkozó tvjavaslat jövő kedden fog a nemzetgyűlésben tárgyalattatni s a kölcsön kibocsátására e hó 26-ka van kitűzve. — A választások elnapolásáról s az angol ke-

TÁRCZA.

A berlini diadalünnep.

Már a nagy napot megelőző éjféltkor zsufolva voltak az utcák emberekkel. A „diadalut” egész hosszában szakadatlan sorban kocsi-hintók vonultak keresztül. Mindenütt sürgős-forgás, az előkészületek befejezésén dolgoztak fátyalfényenél. A díszletek utolsó berendezését végezték, az állványokat elhordák, zászlókat tűztek ki, az emelvényeket kárpitokkal vonták be, s a kivilágítás-sal próbákat tettek. Késő este a fejedelmi vendégek, udvari hintókon bejárták az egész „via triumphalis”-t, melynek egyes kiválóbb pontjai a háború nevezetesebb jeleneteit állítják jelképpel elő, s impozant látványt mutatnak. Az oszakai téren álló csoportokat Weisenburg és Spichenre, a potsdami téren Metz, Strassburg és Sedanra, a brandenburi kapu a Páris, Orleans, Le Mans, Amiens és a schweici határ mellett vívott csatákra emlékeztet.

A legmeglepőbb látványt az „Unter den Lindentöl” a „kékertig” terjedő térség nyújtja, mely tele volt sűrűn egymás mellé állított trophaumokkal, magasra nyúló diadaloszlopokkal, s egyik oszloptól a másikig terjedő, lefüggő szőnyegekkkel, festményekkel, colossalis világító

reskedelmi szerződés felmondásáról szállongó hírek alapjánok.

A berlini diadal-ünnepélyt fényesen és nagy-szerűen folyt le. A kivilágítás pazar volt, és Vilmos császár az óriási tömeg örömrivalgásai között többször jelent meg a császári palota erkélyén.

Róma-ban jun. 16. nagy ünnepélyességgel folyt le IX. Pius 25 évi pápaságának évforduló napja. A páp-ság, a diplomatiái testület, sat. még tegnap tisztelgett a pápánál. A római nép ellenben annál hidegebb magatartást tanusított.

Páris-ban jun. 17-én Thiers szemlélt tartott Mac-Mahon tábornagy hadserege fölött. Ez alkalommal körül-belül 100,000 ember volt összpontosítva a Marsmezőn. A nemzetgyűlés legtöbb tagja, a külföldi diplomácia képviselői, a tábornok sat. vettek részt e szemlén.

Az ev. ref. egyházi zsinat.

N.-Enyed, június 18. Mielőtt magának az ün-nepélyes megnyitásnak lefolyását, ez utolsó egyházi ren-des zsinaton, röviden közölök, érdemes lesz felhozni azon fogadtatás részleteit is, melyben az erdélyi ev. ref. egyházmege kitűnő püspöke, főtisztelendő és méltóságos Nagy Péter részesült az őt általános tiszteletben tartók körétől.

Számosan mentek díszes banderium előlovaglásá mellett a város- és vidékbeliek közül ő mlga elé az ügy-nevezett „kétfüzűig,” hol b. Kemény István fogadta üdvö-zettel s hozta fogatján a város végén „Isten hozott” feliratu zászlókkal ékített csinos diszkapuig, hol a város nevében Sándor Elek főhadnagy fogadta. Onnan a me-gyeházához hajtottak nagy sokaság kíséretében és itt fő-ispán mlgos Pogány György ur üdvözölte, kinek a főtiszt. püspök ur vendége lesz a zsinat tartama alatt. Itt fogadta azután a tisztelő testületeket, jelesen a többi hitfeleke-zetek lelkesítéi, a főtanoda tanári karát, a felszentelendő ifju papokat stb. Este 9 óra után az ifjuság fátylász-ze-nével tisztelgett és a főtanoda seniora Veres S. üdvözölte, mire ő mlgsa válaszulni kegyeskedett azon a szép és zengzetes nyelven, melynek emlékét, ki egyszer hallotta, soká nem feleli el. Innen a kevéssel azelőtt megérkezett superintendens főtiszt. Török Pál üdvözlétre sietett az ifjuság, mely hosszas éljenzésben tört ki, midőn a tisztelt vendég a tisztelő beszédre adott válasza után vissza-fordulva, a mlgos püspök urat találta maga mellett és az üdvözléte szeretetteljes ölelésben fejezték ki.

Ma reggel már jókor nagy és díszes közönség tölté meg az egész ref. templomot, várva egész érdekltséggel a főtiszt. püspök bevonulását, ki is sokak kíséretében nem sokára meg is jelent. A „Nagy Isten” stb. általános éneklése után, a collegiumi zenekar adott elő egy da-rabot, melynek bevégeztével püspök ő mlga mondott könyörgést. A férfi kar éneke után pedig Révai Lajos, illyefalvi lelkész tartott egy igen szép egyházi beszédet, s az ezt követő ének bevégeztével ismét a mlgos püspök ur tartott egy gyönyörű, szónoki képekkel gazdag — mondhatni művészi szónoklatot, melylyel a zsinatot megnyitottnak nyilvánította.

Dr. Kovács Ödön mondott még egy beszédet s ugyancsak ő általa kezdetett meg a felszentelő ifju lel-készek kérdéseze.

A hosszason és lélekemelően tartott ünnepély után a városi nagy teremben fényes közebéd tartatott. r. l.

Bécs, június 17.

A magyar delegáció tengerészeti bizottsága két czimet változatlanul elintézt. Azon indítvány, hogy a magyar nyelv a polai tengerészeti iskolába kötelező tannylvül hozassék be, elvetetett. A hadseregi bizott-ság albizottmánya a területi hadosztályokról és csapat elhelyezésekről tett jelentést. A bizottság azon óhaját fejezte ki, hogy a magyar ujonczok a lovassághoz na-

vedrekkal és sűrű lombozattal. Jobbra-balra a paloták tarka lógókkal és szőnyegekkal felékesítve.

Az óriási szobrok és symbolikus csoportozatok között legnagyobb-szerű volt a város istennője Berolina, Eneketől, és a négy medve, Wolffól, a potsdami kapu mellett álló csoportozat Lucantól, és Viktoria szobra, mely 60 lábna nagyobb mgasságban emelkedik az el-foglalt óriási ágyukból rakott halom felett; jobbra-balra colossalis statuák, Strassbourgot és Metzet jelképezők, továbbá a 60 láb magasságu győzelmi oszlopok, tetejő-kön sással s a főcsaták jelképeivel, végre a két roppant árboc között kifeszített vörös lobogó, melyre arannyal van rá himezve: „Versailles,” „Paris.”

Tarka képet mutatott a párisi tér is, mely egy roppant nagy pompás amphiteatrummá volt átalakítva, két oldalán Gropiusnak két művészi kivitelű képével, colossalis nagyságban.

A hársfák alatti sétány legfényesebb pontját az akadémia épülete képezte, a császár, a koronaherceg, Frigyes Károly, Moltke és a többi hadseregparancsnok alakjaival, melyek Drake, Bleibzen, Begas, Hallatz, Richter, Kaulbach, Spangenberg, Mentzel stb. művei. A hajólobogókkal és lombfüzerekkel gazdagon felékesi-tett várhídon a kéjkerbe lehetett eljutni, hol Wolffnak Germaniát s az elfoglalt Elsaszt és Lotharingiát jelképező gyönyörű szobra látható.

Ez volt a város ünnepélyes köntösének külső képe. Kora reggel már rajként lepték el az ünneplő ru-

gyobb számmal soroztassanak, mint a gyalogsághoz, úgy hogy a lovas-ezredek változatlan száma mellett a magyar ezredek száma emelkedjék. Erre a hadseregi budget részletes tárgyalása kezdődött meg.

Beust kinyilatkoztatá, hogy Osztrák-Magyaror-szág hátsó gondolatot sem táplál Németország ellen; és csupán Poroszország kívánatára nem szüntettettek meg a délnémet udvaroknál lévő összes képvisletek. A római követi állomás Olaszország beleegyezése folytán tartatik fenn, hogy külsőleg is megóvassék a pápa souverainitása és függetlensége. Olaszország a közelebbi időben mindig figyelembe vette Austria óhajait. A francia nagyköveti állomásnak az angollal szemben való magasabb javadal-mazására megjegyzé Beust, hogy az Hübner idejében szabályoztatott, és minthogy a követnek sem személyé-ben sem attribúciójában változás nem történt, a javadal-mazás leszállítása a szolgálati pragmatikával ellenkeznék. A Pontus-kérdés a magyar delegáció külügyi albizottsá-gában csak futólag említettett. A rendelkezési alap fel-emelése bizalmi kérdésnek tekintett és jóváhagyatott, minthogy a delegáció egyetért Beust politikájával, név-szerint: hogy minden irányban béke, és Német- s Olasz-orzággal baráti viszonyok tartandók fenn.

Névtelen program vázlata.

A „Gaz.” jól ismert névtelenje elgondolva: miért maradt meddő a románok 22 évi békés küzdelme, azon következte-tésre jön, hogy ezt az okozta, miszerint „a megékben nem állítottak vezérbizottságokat s nem formuláltak egy oly nemzeti politikai részletes programot,” mely megfelel-jen a románok aspiratioinak, olyant, melynek hallattára az egyszerű föltűz ép úgy mint az értelmiség, a clerus, a kereskedő színdzgy mint a földbirtokos és a napszámos föllekedesdjék; egy programot a haza többi lakosaival szemben, mely e nemzeti politikai egyenlőség határait se lépje át, de fel se adjon abból, mi jogosan megilleti, tekintettel az általuk viselt közterhekre, vagyoni állapo-tukra és értelmiségükre; egy programot, mely ne szől-jon előre századokra, mivel ez megkötné a jövő ivadék kezeit abban, hogy sorsukat az általuk megérendő poli-tikai viszonyokhoz alkalmazzák, de ne is szőljon csupán a jelen állapot szomorú pillanataira, mert ez a legköze-lebbi jövőre hozhatna veszélyt, s alkalmat szolgáltatna némelyeknek a nemzeti character compromittálására s el-zárná a haladás útait, a melyre azonban szükség van, hogy közvetlen utódaiknak jobb öröket hagyhassanak, mint a milyet szülők hagytak reájok. Az ily program-mnak egyik pontja általánosan ismert: „Erdély autonomiá-jának helyreállítása.” Bármint mondjanak is, de csak ez lehet nemzeti politikai feltámadásuknak reményhorgonya. A többi pontokat meg lehet állapítani és rendezni az al-kalmi programmok s a hazai törvények szerint. A cse-lekvési program legyen egy mindnyájukra nézve, mely-ben meglegyenek a cselekvés minden alapjai, ez meg-könnnyitené azt, hogy az egész nemzet körüle csoporto-sulhasson; ez tekintélyt szerezne a másajku lakosok előtt is s eloszlatná a románok loyális törekvései fölöl táplált aggodalmakat, mert ők nem akarnak egyebet, mint tökéletes nemzeti politikai egyenjoguságot s nem akarnak mások eszközei lenni, a kik odáig viszik, hogy tréfát űznek a román nemzeti politika jellemével.

A francia nemzetgyűlésből.

Versailles, jun. 16. A nemzetgyűlés mai ülésében azon indítvány vitatása alkalmából, mely szerint a nem-

hába öltözött emberek az utcákat, emelvényeket, fákat és a házak kibontott tetejét. A testületek, egyletek, gyá-rak, iskolák lengő lobogókkal, harsogó zenével elfoglal-ták állomásaikat.

A párisi téren felállított amphiteatrumon megje-lentek a magistratus, a kerületi előljárók, a fehérbe öltözött üdvözlő szüzek, hírlaptudósítók, vendégek, a há-boru rokkant tisztjei, egyik csonkán, másik bénán. Az első, a ki itt lóháton megjelent, az öreg Wrangel tábor-nagy volt, kit szünni nem akaró hurrah-kkal fogadtak.

10 1/2 órártájban érkezett meg a császár lóháton, fényes kísérettel, s a koronaörökös, Frigyes Károly, a királyi ház minden hercege, a fejedelmi vendégek, Mey-endorf és Gablenz tábornokok kíséretében.

Egy negyed órával utána érkezett a császárné, nyolczfogatú diszhintóban, utána hat és négyfogatú ko-csikón a császári ház összes hercegnői stb. Mind a csa-patok elé mentek.

Két óra mulva jelenté a távolból elhangzó hurrah-kiáltás, hogy a császár belovagol a brandenburi kapu alá. S csakugyan, megérkeztek a csapatok.

A menet élén az öreg Wrangel, Meyendorff orosz és Gablenz osztrák tábornokok; utánok a belügyminis-terium és tábornok tisztjei, köztük Blumenthal, Podbielszki, Storch, Strohlen; azután a hercegek és főhadparancs-nokok, Bittenfeld, Vogel von Falkenstein, Bonin, Fabrice, György szász herceg, Hindersum, Zastrow, Maustein, Hartman, Kirchbach, Werder, Kamecke, a mecklenburg-

zeti védelem kormánya által kiadott rendeletek revisiója végett bizottság lenne választandó, — Arago arra emlékeztet, hogy ő is tisztársai ezen indítvány sürge-tösségét kérték kimondatni. Azt mondja: bizonyos, hogy ők ezen bírálatot minden becületese embernek irányuk-ban tanusítandó tisztelete mellett állandják ki. Tiltakozik a szünetlen támadások és rágalmozások ellen, melyek-nek a nemzeti védelem kormányának tagjai vannak kitéve. — Jules Simon is tiltakozik, és azt kívánja, hogy a nyilvános vizsgálat ép oly gyorsan, mint lehető teljesen eszközöltessék. Ezen közbejött eset elintézése után a nemzetgyűlés 2-ik olvasásban elfogadja azon indítványt, hogy a felkelés okainak megvizsgálása végett bizottság választandó. Ha et jens hevesen megtámadja a balol-dalt, s annak szemére veti, hogy minden monarchikus kormánynak ellene voltak és ezáltal a forradalmi szel-lennek tetemes lendületet adtak. Dely a nemzetközi társulattól származó fenyegető veszélyekre figyelmeztet, s ama társulatnak egy, a mai párisi lapok által közzé-tett manifestumát olvassa fel. Tolain azt igéri, hogy a vizsgálat alkalmával okmányos bizonyítékok alapján a házban valódi történetét adandja a nemzetközi társulat-nak. Szónok kiemeli, hogy némelyek a tényeken rend-szeres hallgatással haladnak át. Azt mondja továbbá, hogy az associatio delegáltjainak francziországi alapítói a személyes tulajdont mindenütt védtek, névszerint a con-gressuson. Megjegyzi még, hogy a cs. kormány a Brüs-selben nyomtatott emlékirat bevitelét — mely az associ-atio elveit fejt ki, — azon feltétel mellett engedte meg, hogy abba Napoleon érdekében valamely magasztaló phrazis iktatassék be. Tolain keserűen kifakad Na-poleon kétlucacos politikája ellen, mely váltogatva hol a munkaadókát a munkások ellen, hol ez utóbbiakat az előbbiek ellen izgatta. Tolain — a nemzetközi társulat manifestuma fölöl táplált nézetei iránt interpelláltván — erélyesen elítéli a párisi gyilkosokat és gyújtogatokat.

Bukurest, jun. 11.

— A kamarák jelen rendkívüli ülésétől sokat vár-nak, mert gyorsan végzi az előmunkálatokat. Elnök lett a sokat miniszterkedett Ghica Demeter; alelnökök: Boe-rescu V. a „Pressa” kormánylap zsrszkesztője, Pogosu V., Cantaciumu Gr. és Dr. Cornea.

Közüljük a válaszfelirat szövegét, mely a kamara érzelmeiről tanuskodik.

Magasságod! A kamara szerencsés volt hallani Magasságod azon szavait, melyekkel a jelen ülésszakot megnyitotta. Midőn a román nemzet, hogy kikerülhesse az időnként ismétlődő változások veszélyeit s véget ves-sen a hosszas szenvedéseknek, dynastiát akart alapítani az egyesült Romániában, ezt mely meggyőződésből és szomorú hosszas kísérletek után tette. E meggyőződés ma szilárdabb, mint valaha.

Magasságod azon változhatlan elhatározása, vé-giglen folytatni azon magasztos missiót, melyre fensége-det a nemzet hívta meg, mindnyájunk keblét örömmel tölté el.

Bizalmat helyez ez országban, ez meg részéről bizik fenségedben. Ha a gonosz szenvedélyek hangot is adhattak egy pillanatra a mérséklettel szemben, mely nem vala gyengesség, ma elkele azoknak némulni az ország szava előtt, mely oly érthetően szólott, miként a legesekeylebb kétség se maradtat fenn a felett, hogyan érez, mik kívánalmai. A nemzet szilárd kézzel fogja megvédeni a jelen társadalmi rend alapelveit, midőn

schwerini nagyherceg, a szász koronaherceg, Stein-metz, Mauteuffel stb.

Ezek után jöttek Bismarck, Moltke és Roon s örömrivalgva fogadtattak. Közvetlen utánuk jött a csá-szár. Mikor az emelvény mellé érkezett, Blöser tanár leánya nyolcz más leánnyal előlépett s néhány üdvözlő szó után babérkoszorút nyújtott át neki, mire a császár szívélyesen válaszolt, kezét nyújtván az első sorban álló leányoknak, melyet azok megcsókoltak.

A császár után jött a trónörökös, továbbá Frigyes Károly, a kis Albrecht és a többi valamennyi herceg és fejedelem. A tanácselmenyén Heedemann polgár-mester üdvözlé a császárt, mire az több ízben meghajlva magát, melegen válaszolt.

Ekkor elvonultak a csapatok, előkőn a testőrlovas-sággal; közből jött 81 elfoglalt francia sas, a zsákmá-nyul ejtett zászlók és egyéb diadaljelvények. Megható volt a berlini helyőrség, mely oda való levén, magára szedte feleségét, gyermekeit s úgy haladt tovább, öröm-repesve.

Ütközben mindenütt hullott a virág, a koszoru zá-por; a háztetőkön fényképszek dolgoztak az egyes jelenetek megörökítésén, s az utfeleken az üdvözlő táv-sürgönyöket olvasták.

A fény, a pompa az egész via triumphalis hosszá-ban képzelhetlen s lehetetlen azt leírni, jelenti egy távirat. „Hon.”

minden nálunk nyilvánvaló fejelelenségi törekvést vizsgálta, melyek a leghatalmasabb és legvirágzóbb nemzetek romlásának magyart hirtelt. A nemzet állandóságot, nyugalmat óhajt s ezeket nem szerezheti, nem tarthatja meg másként, mint a nemzeti trón védelme alatt, melyet megerősíteni elhatározta, midőn annak a nálunk nagyon hanyatlott tekintélyét emelni kész.

Ily érzelmektől lelkesítve, s távol a személyes nagyvárúgyástól, Tenséged kormányát, mely oly súlyos viszonyok közt ragadta meg a kormány rudját, törvényszerű és bölcs támaszban igyekeztünk részletetni.

Mint az ország érzelmeinek hű tolmácsai, mely kifáradt a mult küzdelmeiben, számot vetünk az ő valódi szükségével, midőn a szabadságot a renddel párosítjuk, s az állandót megszilárdítjuk. Lekötelezve az ország irányában, minden erőnkkel érvenyesítjük ez üdvös elveket; ezzel tartozunk nemzetközi helyzetünknek fogva is.

Autonomiánk biztosítása levén a nagy hatalmak garantálása által, a bölcsesség és elismerés négye hozza magával, miszerint ne engedjük, hogy nálunk a rend felzavarassék, miután az parancsoló szükségesség Európára nézve.

Szerencsések valánk hallani, legmagasabb ur, hogy a portáhozi viszonyaink a legjobbak. A legújabb bizonyíték, melyet a magas porta jóakaró intézkedéseivel Romániával szemben adott, csak arra szolgálhat, hogy a két ország közt fennálló régi köteléket még inkább megszilárdítsa, mi a közös érdekek alapján napról-napra őszintébbé és szívélyesebbé teendi a barátságos viszonyokat. Ép úgy örülünk, hogy láthatjuk azt, miszerint a kezeskedő nagyhatalmak ép oly jóakarattal vannak irántunk ma, milyet a multban tanúsítottak.

Midőn a napirend nagy kérdéseit mindenki félt kielégítő módon oldjuk meg, a magán szenvedélyeket elnémitjük, hogy csak az ország közérdekeire figyelhessünk, Fenséged kormányának törvényes támaszt nyújtunk, a mely nem zárja ki a független, de őszinte ellenőrködést. Így járva el, bizunk magos ur abban, hogy az ország bajait megörvösöljük, s megőrizzük ama rokonszenvet és becsületet, mely megillet egy olyan nemzetet, a mely gyakorlati érdekekkel és nem üres utópiákkal foglalkozik, s kívánalmaiban és követelményeiben következetesnek, és eszközök megválogatásában okosnak mutatja magát és éretnének arra, hogy sorsát maga intézze.

Minta román nemzet képviselői, s érzelmeinek tolmácsai életjük Felségedet s a fejedelemséget ő felségét, éljenek hosszas évekig, hogy befejezhessék a művet, a melyet megkezdettek.

UJDONSÁGOK.

Előfizetést nyitunk a „Kol. Közlöny”-re:
félre 6 frt, évnegyedre 3 frt o. é.

T. olvasóinkat kérjük, méltóztassanak félre és évnegyedes előfizetéseiket június 20-ig megújítani, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

— Az erdélyi földkehermentesítési kövénnyeknek az 1871. év első felére meghatározott XI-ik kisorsolása folyó év június hó 30-án délelőtt kilencz órakor az országházában a felosztató kir. főkörmányszek tanácstermében nyilvánosan fog megtartatni. Mi is ezenel közlirre tételük. Kolozsvárt, 1871. június 16. án. A királyi biztos ur ő nagyméltósága helyett Nagy Elek, miniszteri titkár.

— Az igazságügyi miniszterium tisztviselői tegnap előtt délben bucsuztak el Horváth Boldizsártól. Testületleg keresték fel bályányutczat lakásán, s Csemeghi államtitkári helyettes mondta a szokásos bucsuztatót.

— Az ujonczozáshoz. Ujabbán ismét számos felterjesztés érkezett be egyes törvényhatóságoktól a kor-

mányhoz az iránt, hogy az ujonczozás ne január és február hónapokban, hanem márcz. és áprilisban történjék meg, mivel az ujonczok megjelenése az ujonczozó bizottságok előtt az utak járhatósága tekintetéből márcz. és ápril havakban sokkal könnyebben biztosítható. Mint a „Loc. Corr.” értesül, a kormány azon tervvel is foglalkozik, hogy az egész országban valamennyi anyakönyvet új alapon lehetőleg egyöntetűen szervezzék.

— **Felekyné assz.** tegnap az „Egy szegény ifjú története” című színműben mint „Margit” gyönyörködte a szép számu közönséget fennkölt művészi játékkal. A közönség elragadtatása s tetszésnyilvánítása színni nem akart. Ezuttal fájdalom, még csak egyszer részesülünk azon ritka műélvezetben, hogy a jelenleg első működő magyar drámai színművészről láthassuk, holnap, szerdán ugyanis utolsó előadásul: „Falura kell menni” című vígjáték adatik, Felekyné assz. és Felekyné ur közreműködésével, a ki a tegnapi vonattal érkezett meg körünkbe. Ezután a színtársulat a vendégművészpárral együtt M.-Vásárhelyre megy, hol az előadások már jövő szombaton vagy vasárnap kezdetüket veszik. A m.-vásárhelyiekre tehát élvezeldus esték várnak, miután mint tudjuk, még nem volt alkalmuk Felekyné M. F. asszonyt láthatni.

— **Előpatak**on Felső-Fehérmegyében a fürdői idény tartamára az ottani távírdaállomás korlátolt nappali szolgálattal folyó hó 10-én ismét megnyitottat.

— **Daruváron**, Pozsega megyében folyó hó 7-n korlátolt nappali szolgálattal állami távírda-állomás nyitottat meg.

— **A zentai kir.** távírdaállomásnál a teljes nappali szolgálattal f. hó 10-től kezdve elrendeltetett.

— **Klapka beszélgetéséről Bismarckkal** sokat írtak a lapok. Erre a pesti lapok nagyobb része azt állítja, hogy az egész dolog koholmány. Pedig Klapka tábornok mégis beszélt Bismarckkal s egy berlini levél le is írja e beszélgetés lényegét. Bismarck — mint e levélben olvassuk — értesülvén arról, hogy Klapka üzleti dolgokban Berlinbe érkezett, tudtára adta, hogy óhajtaná látni. A beszélgetés a pünkösdre következő szerdán történt. Szóba jöven birodalmunk politikája Németországgal szemközt, Bismarck a többi közt megjegyzé: Magyarországnak azon kell lennie, hogy a birodalom szilypontja Budára essék. „Hibáznak, — jegyzé meg Bismarck, — kik azt hiszik, hogy mi az osztrák tartományok bekebelezésére törekszünk. Mi 1867 óta nem sovargunk külső határaink terjesztésére. Az események hatalma, s nem önszándékunk juttatott bennünket Elzász és Lotharingiához is. A mi pedig Ausztriát illeti, nekünk erős és osztatlan Ausztriára van szükségünk, mivel ez az európai béke záloga. Történeti emlékeink vele való természetes szövetségre utalnak, s az is, hogy nyelvünket e birodalom határain belül majd mindenütt értik s hogy ugyszólván közös kulturánk van, szintén hatalmas kapcsolatot képez.” Oroszországról így szól: „Mig Sándor csár el, ki magatartásával bennünket hálára kötelezett, Német- és Oroszország közt jó egyetértés lesz; hanem mi történik azután: nem lehet előre kiszámítani.” (Czelzás a németekkel nem rokonszenvező trónörökösre.) Az ausztriai viszályokra pedig megjegyzé: „Azok az emberek, kik Ausztria szelbomlásáról álmodoznak, félreismérik az érdekek és emlékek közösségének horderejét. Az osztrák-magyar birodalom népei körülbelül háromszázad óta élnek ugyanazon kormány alatt s ez sokat nyom a latban!”

— **Postairodalom.** Joannovich György, a „Postaközlöny” szerkesztőjétől legközelebb három postai szakmunka fog a sajtó alól kikerülni; ugyanis: „A magyar levélhordár”, mely különösen a közönséget érdeklő postai rendelvényeket fogja tartalmazni. — „Postai statisztika”, a postaküldési és postatisztai vizs-gára készülők használatára, és a „Postai statisztika Évkönyv”

1872-re, mely a hazai postahivatalbeliek tisztai névtárán és egyéb hasznos tudnivalókon kívül tartalmazni fogja a m. kir. postaigazgatás által eddig kiadott összes rendelvények jegyzékét. Az angol, francia és német postai szakirodalom is csak az utóbbi években fejlődött ki, helett a postaintézet ott már századokon át virágzik; míg a mi postaintézetünk alig öt éve, hogy meghonosítottat, s a postai szak-, különösen lapirodalmunk a külföldével már is versenyez.

— **Esküvői jelenet.** Prágából írják: A mult vasárnap egy cserепes legény akarta esküjövét tartani. A mátkapár éppen misét hallgatott, midőn a templomban mozgás támadt s több vén asszon érdeklődve gyűlt össze egy fiatal leány körül. A misének vége volt s a pap már az esketéshez akart fogni, midőn az említett leány előre tolakodott s a jelenlevő tömeg előtt tiltakozott az esketés ellen barátjáné nevében, kinek a vőlegény már régebben házasságot ígért. A vőlegény eleintén tagadta a dolgot, de midőn a vádló leány elmondta, hogy a vőlegénynek ama nővel gyermeke is van, s több oly dologról szolt, melynél ő közvetlen szemtanu volt, a vőlegény beismerte a dolgot, de ígérté, hogy régi kedvesét majd másképp kárpótolja. A plébános ily körülmények közt elhalasztotta az esketést, de ezalatt elterjedt a dolog híre s a mátkapár alig jutott volna ki sértetlenül a templomból, ha egy mellékajton hirtelen ki nem eresztik. A többi beismerte a faajtón ment ki. Az utczákon ezalatt már nagy néptömeg gyűlt össze s különösen egy vén-asszony-csoport hatalmasan szidta a vőlegényt s a meny-asszonyt is, sőt a násznépbel való egy férfit s egy nőt tartván a mátkapárnak, már tetleg is bántalmazni kezdték, úgy hogy a rendőrségnek kelle magát közbevetni s a két egyént biztonságba helyezni.

Irányszemk a felekezeti és közös iskolák ügyében, szülőknek és a vallásos nevelés minden barátainak felajánlva.

Ilyezimű népszerű és tartalomdus műveske jelent meg Gyula-Fehérvárott a püspöki könyvnyomdában.

Az iskolák napjaink legégetőbb kérdését teszik. Az irányszemk feladata, tekintettel a multa és jövőre, feltüntetni a haladás szükségét az iskolák ügyében, s a nevelésnek vallásos jellegét biztosítani a közös iskolák vallási közönyre épített tervezele ellen! A tárgy oly higadatan és és nyugalommal van érintve, hogy minden hitfelekezet, mely iskoláját becsülni képes, saját nemzetét és meggyőződését fogja véde és képviselve találni benne.

Az előadás világos, értelmes, érdekes adomákkal fűszerezett, a tárgy mélyére avatottan beható s mégis népszerű törekedett lenni, mert czélja vala az iskolák égető kérdésében, tekintve napjaink viszonyait, felvilágosítással szolgálni a romlatlan népket úgy, hogy a mulattatás mellett főleg tanulság és okulás is legyen eredménye.

Egy rövid pillanat a 48 lapot tevő füzet tartalmára, tájékoztást nyújt afelett; hogy az olvasó közönség mit várhat tőle. Tájékoztásul kiírjuk a pontokat:

- I. Haladjunk az oktatás és nevelés terén!
- II. A nevelés megkezdése a szülők joga és kötelessége.
- III. Járjon az oktatás karöltve a neveléssel.
- IV. A jó nevelésnek vallásosnak kell lenni.
- V. Az iskolák szükségesei.
- VI. A szülőknek joguk van az iskolákhoz.
- VII. A hitközségeknek s az egyháznak is joguk van az iskolákhoz.
- VIII. A felekezeti és közös iskolák mivolta.
- IX. Közös vagy községi iskolák létele külföldön.
- X. Közös vagy községi iskolák eredményei külföldön, tekintve 1. a nevelési rendszer alapját; 2. a tanítóit kar tekintélyt; 3. a gyermek, a család és a köz-

segek jogait; 4. az állam valódi érdekeit; 5. a köztürelmet, békét és egyetértést.

XI. A közös iskolák tervezett szerkezele hazánkban, tekintve

1. a közös iskolai tantárgyakat és azok előadását;
2. a közös iskolának és tanítói karának jellegét;
3. a közös iskola felügyeletét és hatóságait;
4. a tanfelügyelők működését;
5. a különféle hitfelekezetek kívánalmait.
6. Van-e a hitközségnek befolyása a közös iskolára?

7. Van-e sok közös iskola hazánkban?

8. Illek-e a közös iskola az erdélyi viszonyok közé?

9. Igaz-e, hogy egy hitfelekezettel bíró községben mindegy, akár felekezeti, akár közös iskola legyen benne?

10. Mi haszna van a szülőknek, a községnek és tanítóknak a közös iskolából akár jogi, akár anyagi tekintetben?

11. Igaz-e, hogy az állam alapítja és fenntartja a közös iskolákat?

12. Igaz-e, hogy a közös iskolai tanítók nyugdíj, özvegyeik, árvaik pedig segédelmet nyerhetnek az államtól?

13. Lehet-e attól félni, hogy a nagyobb számu hitfelekezet egy községben tartozzék a kisebbnek közös iskolát építeni és fenntartani?

14. Ki tartozik közös iskolát állítani ama harmincz tanulóknak, kiknek szülői a felekezeti iskolával megelégedve nincsenek?

15. A felekezeti iskolák közössé vagy községivé tételét követelik-e gazdasági, pénzügyi, oktatási és nevelési, nemzeti és politikai okok?

16. Terhére van-e a felekezeti iskola az államnak?

17. Hol van a közös vagy községi iskolának helye?

18. Igaz-e, hogy a felekezeti iskolázatás veszélyes?

XII. A tanszabadságról és tankényszerről elméletben és gyakorlatban, honn és külföldön. És pedig 1. kötelesek-e a szülők gyermekeiknek „iskolai” nevelést adni? 2. Az ész jogból merített okokkal lehet-e a tankényszert elvileg védeni? 3. Az oktatás elnyeléből merített okok az iskolázatás kötelezettségét, és a hanyag szülők kényszerítését megengedik-e? 4. Szabad-e az iskolai kényszert úgy alkalmazni, hogy a szülők, minden más iskola mellőzésével kötelesek legyenek és kényszerüljenek, gyermekeiket az államtól felállított nyilvános iskolákba küldeni és ott neveltetni?

XIII. El lehet-e választani az iskolát az egyháztól?

XIV. Mik főbb tendenciák az iskolai ügyekben?

Ime! ezek azon, valóban közérdekű pontok, mik e füzetnek tartalmát képezik, s a tisztelt olvasó közönség kezébe sietnek.

Hogy a kiállítás csinos, a betűk tiszták és jól olvashatók legyenek, arról előre gondoskodva volt.

Mindamellett a megrendelési ár hallatlan olcsóra, csak 36 kr. azaz harminczhat krajczarra van szabva, miről alólirt nyomdaigazgatóság azon reményben értesíti a nagyérdemű olvasó közönséget, hogy tetemes megrendelésekkel fogja megtisztelni.

A megrendeléseknél legjobb posta-utalványokkal élni, minthogy keresztikötés alatt utánvétel fejében küldeni nem lehet, borítékban küldés pedig a levelek értéke alá tartozván, a megrendelőknek terhére válnék.

A ki harminczhat krajczárt a püspöki nyomda igazgatóságához posta-utalvánnyal előre beküld, a megrendelt füzetet keresztikötés alatt, bérmentve fogja megkapni.

Gyula-Fehérvárott, máj. 27. 1871.

A püspöki könyvnyomda igazgatói hivatala.

Tulajd. és felelős szerkesztő: Sándor József.

281—1871. bányauigy.

(170) 5—5

Hirdetmény.

Az abrudbányai magyar királyi kerületi bányabírószág részéről ezennel közlirre tételük, miszerint a csik-szent-domokosi rézbánya-társulat csödtömege gondnokságának és hitelező-választmányának 1871. évi április hó 6-ról és 25-ről 210. és 252. szám alatti kérelme folytán, az ezen csödtömeghez tartozó balani bányamű minden nemű tartozékaival u. m. 20 bányamérték, egy határközeg, 3 szabadtatási jogostmány, lugzó készülék, előkészítési műhely, kohozati és verő művek, egy négy kövű műmalom, hivatali épület vegytani és kémlelészeti műhelylyel, hivatalnokok és munkások lakházai, raktárok, földbirtok, erdők, favágatási és más jogostványok, az üzem folytatására szükséges ércz és tüzelő anyagok, szerszámok és eszközök stb. stb. a mint az az 1871. évi január 23-án 42. szám alatti jegyzőkönyv szerént 656,361 forint 67 krban bíróilag megbecsültetett, nyilvánosan elárvereztetni határozatott és annak megejtése végett határnapul folyó évi augusztus 23-ik és october 23-ik napjai tüzelnek ki, mindig délelőtt 10 órára a csik-szent-domokosi községben Balánban fekvő művezetési irodában.

Erre venni szándékozók azon hozzáadással idéztetnek meg, hogy az árverezésre csak akkor fognak bocsátatni, ha a becsárnak 8%-át az árverező bizottság kezéhez készpénzben vagy nyilvános állampapirban a napi árfolyam szerént, vagy végre az ezen magyar királyi kerületi bányabírószág által már felszámított és az idl. csödtömege 17. §. 2—4 pontja alá sorozott előnyös követelésekben és hogy az árverezési feltételeket és feltárt alólirt bírószágnál, a csödtömege gondnokságánál Balánban és

a hitelező választmányánál Brassóban, az árverezés alkalmával az árverező bizottságnál, az árverezési feltételeket pedig a szerkesztőségnek is megtekinthetik és másolatban kivehetik és hogy a bányamű a fennebb kiirt tartozékaival a becsáron alól csak a II-ik határidő napon fog eladattatni.

A magyar királyi kerületi bányabírószágának Abrudbányán, 1871 évi május 10-én tartott üléséből.

Sz. 13400—1871.

3—3 (187)

Pályázat.

A kolozsvári kir. pénzügyigazgatósági kerületben üresedésbe jött 800 frtnyi évi fizetéssel és 10%-nyi lakbérrel valamint a fizetésnek két harmadával felérő készpénzbeni tisztí biztosíték kötelezettségével egybekötött adótárnoki, esetleg ellenőri, adótsízi vagy segédsízi állomás betöltésére ezennel pályázatot nyitattik.

Pályázni kívánók cbbéli folyamodványukat, kellőleg felszerelve, különösen az adóhivatali vizsga letételére, valamint az általuk szerzett szak és nyelv ismeretekre nézve, a „Budapesti közlöny”-ben történt utolsó kihirdetéstől számílandó 4 hét letelte alatt felebb való hatóságuk utján ide benyújtatják.

A m. kir. pénzügyigazgatóságtól. Kolozsvárt 1871. június 6.

2—3

(189)

5000 veder jó asztali SZINBOROK
hordó számra eladók,
venni szándékozók értekezhetnek

Keresztény Pál
papir-raktárba főter gr. Gyulai-ház alatt.

Rothschild és társa

Opernring 21.

— Bécs. —

13—20

Állampapirok, sorsjegyek, bank-, vasut- és üzleti részvények, szelvények, arany és ezüst pénzek vásárlása és eladása.

➡ Megrendelések a cs. kir. tőzsde számára ➡
készpénz, vagy megfelelő felpénz mellett pontosan teljesítettnek.

Játék-társulatok

20 darab 1864-ki osztrák cs. kir. államsorsjegyre, havonként 8 frt. részletekben, évenként 5 huzás: 1. márczius, 15. ápril, 1. június, 1. szeptember, 1. decemberben. Főnyeremény 250,000 frt. legkisebb nyeremény 170 frt. a 200 frt. Teljes befizetés után minden résztvevő kap 1 cs. kir. 1864-ki eredeti sorsjegyet.

20 darab magyar királyi államsorsjegyre, havonként 6 frt. részletekben. Évenként 4 huzás: február 15-kén, május 15-kén, augusztus 15-kén, november 15-kén. Főnyeremény 250,000 frt. legkisebb nyeremény 104 frt. a 200 frt. Teljes befizetés után minden résztvevő kap 1 magy. kir. 1870-ki eredeti sorsjegyet.

20 darab török császári sorsjegyre, havonként 6 frt. részletekben. Évenként 6 huzás: február 1-én, ápril 1-én, május 1-én, augusztus 1-én, október 1-én, december 1-én. Főnyeremény 600,000 franc, legkisebb nyeremény 400 franc. Teljes befizetés után minden résztvevő kap 1 török csász. 1870-ki eredeti sorsjegyet.

40 darab braunschweigi hercegi sorsjegyre, havonként 5 frt. részletekben. Évenként 4 huzás: február 1-én, május 1-én, augusztus 1-én, november 1-én. Főnyeremény 80,000 tallér, legkisebb nyeremény 21 tallér. Teljes befizetés után minden résztvevő kap 2 hercegi-braunschweigi eredeti sorsjegyet.

➡ Minden huzásra érvényes. ➡

20-ad részletjegyek 1864-ki államsorsjegyekre, 8 forintjával, minden további fizetés nélkül.

20-ad részletjegyek magyar királyi 1870-ki sorsjegyekre, 7 forintjával, minden további fizetés nélkül.

Ötödörös 1839-iki sorsjegyekre 20 ad részletjegyek a 10 frt. minden további fizetés nélkül.

Igervények minden huzásra.

Mindenféle sorsjegyek egyenként is adatnak részletfizetés mellett.

Ny. Gámán János örököséinél Kolozsvárt.

217

2—3 (177)

Hirdetmény.

Már 1871 június 30-án történik a honvédek segélyezésére rendezett II. magy. királyi nagy államsorsjáték huzása, mely 4338 nyere-ményt foglal magában ezek között a főnyeremény

100.000 frt.

A nyeremények összége 240,000 frt. A sok nyereményen kívül az által tünk ki még ezen sorsjáték, hogy a nyeremények — csak 6 2/3 % illeték levonása mellett már huzás után 14 nappal fizetnek ki.

(Utánnyomás nem díjaztatik.)

5—* (176)

Uj és kijátszott ZONGORÁK
a legjobb bécsi firmáktól, kezesseg mellett a bécsi árban kaphatók
TRISKA FERENCZ.
zongorakereskedőnél
hid-utczá 315 szám.
Kiigazitásokat alaposan végez, méltányos árért, kezeskedvén azok tartosságairól.

57—70 (18)

MEZŐKÉRTÉSI ÉRTÉKELŐ
30 000 Gm. 100 000 Gm. 200 000 Gm. 300 000 Gm. 400 000 Gm. 500 000 Gm. 600 000 Gm. 700 000 Gm. 800 000 Gm. 900 000 Gm. 1 000 000 Gm. 1 100 000 Gm. 1 200 000 Gm. 1 300 000 Gm. 1 400 000 Gm. 1 500 000 Gm. 1 600 000 Gm. 1 700 000 Gm. 1 800 000 Gm. 1 900 000 Gm. 2 000 000 Gm. 2 100 000 Gm. 2 200 000 Gm. 2 300 000 Gm. 2 400 000 Gm. 2 500 000 Gm. 2 600 000 Gm. 2 700 000 Gm. 2 800 000 Gm. 2 900 000 Gm. 3 000 000 Gm. 3 100 000 Gm. 3 200 000 Gm. 3 300 000 Gm. 3 400 000 Gm. 3 500 000 Gm. 3 600 000 Gm. 3 700 000 Gm. 3 800 000 Gm. 3 900 000 Gm. 4 000 000 Gm. 4 100 000 Gm. 4 200 000 Gm. 4 300 000 Gm. 4 400 000 Gm. 4 500 000 Gm. 4 600 000 Gm. 4 700 000 Gm. 4 800 000 Gm. 4 900 000 Gm. 5 000 000 Gm. 5 100 000 Gm. 5 200 000 Gm. 5 300 000 Gm. 5 400 000 Gm. 5 500 000 Gm. 5 600 000 Gm. 5 700 000 Gm. 5 800 000 Gm. 5 900 000 Gm. 6 000 000 Gm. 6 100 000 Gm. 6 200 000 Gm. 6 300 000 Gm. 6 400 000 Gm. 6 500 000 Gm. 6 600 000 Gm. 6 700 000 Gm. 6 800 000 Gm. 6 900 000 Gm. 7 000 000 Gm. 7 100 000 Gm. 7 200 000 Gm. 7 300 000 Gm. 7 400 000 Gm. 7 500 000 Gm. 7 600 000 Gm. 7 700 000 Gm. 7 800 000 Gm. 7 900 000 Gm. 8 000 000 Gm. 8 100 000 Gm. 8 200 000 Gm. 8 300 000 Gm. 8 400 000 Gm. 8 500 000 Gm. 8 600 000 Gm. 8 700 000 Gm. 8 800 000 Gm. 8 900 000 Gm. 9 000 000 Gm. 9 100 000 Gm. 9 200 000 Gm. 9 300 000 Gm. 9 400 000 Gm. 9 500 000 Gm. 9 600 000 Gm. 9 700 000 Gm. 9 800 000 Gm. 9 900 000 Gm. 10 000 000 Gm. 10 100 000 Gm. 10 200 000 Gm. 10 300 000 Gm. 10 400 000 Gm. 10 500 000 Gm. 10 600 000 Gm. 10 700 000 Gm. 10 800 000 Gm. 10 900 000 Gm. 11 000 000 Gm. 11 100 000 Gm. 11 200 000 Gm. 11 300 000 Gm. 11 400 000 Gm. 11 500 000 Gm. 11 600 000 Gm. 11 700 000 Gm. 11 800 000 Gm. 11 900 000 Gm. 12 000 000 Gm. 12 100 000 Gm. 12 200 000 Gm. 12 300 000 Gm. 12 400 000 Gm. 12 500 000 Gm. 12 600 000 Gm. 12 700 000 Gm. 12 800 000 Gm. 12 900 000 Gm. 13 000 000 Gm. 13 100 000 Gm. 13 200 000 Gm. 13 300 000 Gm. 13 400 000 Gm. 13 500 000 Gm. 13 600 000 Gm. 13 700 000 Gm. 13 800 000 Gm. 13 900 000 Gm. 14 000 000 Gm. 14 100 000 Gm. 14 200 000 Gm. 14 300 000 Gm. 14 400 000 Gm. 14 500 000 Gm. 14 600 000 Gm. 14 700 000 Gm. 14 800 000 Gm. 14 900 000 Gm. 15 000 000 Gm. 15 100 000 Gm. 15 200 000 Gm. 15 300 000 Gm. 15 400 000 Gm. 15 500 000 Gm. 15 600 000 Gm. 15 700 000 Gm. 15 800 000 Gm. 15 900 000 Gm. 16 000 000 Gm. 16 100 000 Gm. 16 200 000 Gm. 16 300 000